

Σύλβια Κοιλάκου, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα κινηθεί αποφασιστικά σε ένα διπλό καθήκον: Να συμβάλει στη συγκρότηση κοινωνικής και πολιτικής αντιπολίτευσης ανατροπής και να πάρει πρωτοβουλίες για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς, ώστε να διαμορφώνεται και να δυναμώνει η εναλλακτική απέναντι στην κυβέρνηση, τη συναινετική αντιπολίτευση, τον βάρβαρο καπιταλισμό της εποχής μας. Αυτό τονίζει στο Πριν η Σύλβια Κοιλάκου σχετικά με την απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ταυτόχρονα, τονίζει πως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη ενός μαζικού, αντιφασιστικού κινήματος με καρδιά του την εργατική τάξη, που θα συγκρούεται με τον ρατσισμό, το δόγμα «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια» και το σύστημα που γεννά τον φασισμό.

Συνέντευξη στον Κουριάκο Νασόπουλο

Ποια είναι τα κύρια σημεία της Απόφασης του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Το ΠΣΟ εκτιμά πως μπαίνουμε σε μια περίοδο πολιτικής ρευστότητας που τόσο οι «πάνω» όσο και οι «κάτω» αναζητούν πολιτικές μορφές έκφρασης για μια **νέα φάση αναμετρήσεων**. Μπαίνουμε σε μια νέα πολεμική εποχή του καπιταλισμού, σε μια πολύ δύσκολη και επικίνδυνη περίοδο, λόγω και της ανόδου της ακροδεξιάς, αλλά και με σοβαρές δυνατότητες για την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η Απόφαση θέτει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ένα διπλό καθήκον: Να συμβάλει αποφασιστικά για να συγκροτηθεί **κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση ανατροπής**. Να πάρει πρωτοβουλίες για την **ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς**, ώστε να διαμορφώνεται και να δυναμώνει η εναλλακτική απέναντι στην κυβέρνηση και τη συναινετική αντιπολίτευση, και συνολικά απέναντι στον βάρβαρο καπιταλισμό της εποχής μας. Σε αυτό το πλαίσιο κινείται η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μιλάτε για την ανάγκη ανατρεπτικής αντιπολίτευσης. Η αλήθεια είναι πως και πολύς κόσμος το ψάχνει αυτό. Υπάρχουν, πάντως, πολλά κόμματα που εμφανίζονται ως αντιπολίτευση ή καλούν σε αυτή. Τι διαφορετικό λέει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Η ανατρεπτική αντιπολίτευση για την οποία μιλάει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η ίδια **η αγωνιστική δράση του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος** με στόχους που επιφέρουν ρωγμές και κατακτήσεις, σε σύγκρουση με τις κεντρικές πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης και της ΕΕ.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέλει να συμβάλει στον ξεσηκωμό των εργαζόμενων και του λαού, στον αγώνα για «Ψωμί-Ειρήνη-Ελευθερία». Να συγκεντρώσει δυνάμεις και να ανοίξει δρόμους για να φύγει η άθλια αυτή κυβέρνηση, αλλά και για να ανατραπεί μαζί της η κυρίαρχη πολιτική. Παράλληλα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωτοστατήσει στο να εκδηλωθούν **σκληρές μάχες για νίκες και όχι για απλή διαμαρτυρία**, με τον **συντονισμό** και την **ενοποίηση** των αγώνων. Έτσι μπορεί να συγκροτηθεί **ανατρεπτική κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση**.

Σήμερα η λεγόμενη «δημοκρατική», «αντιδεξιά» αντιπολίτευση, είναι σε βαθιά κρίση. Για αυτό και όλο το αυτό το φάσμα δυνάμεων που κινείται σε αυτή την λογική (**ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά, ΜέΡΑ25**) δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα στην υπόθεση του λαϊκού κινήματος. Από την άλλη το **ΚΚΕ** ποντάρει στην κοινοβουλευτικοποίηση των αγώνων, περιορίζεται σε αγώνες διαμαρτυρίας και σε διεκδικήσεις στα όρια του οικονομικού πλαισίου της κυβέρνησης και της ΕΕ.

Σε Ελλάδα, Ευρώπη, ΗΠΑ ενισχύονται διάφορες εκδοχές της ακροδεξιάς. Πού οφείλεται αυτό και ποια είναι η απάντηση;

Η άνοδος της ακροδεξιάς και των φασιστικών κομμάτων είναι γέννημα-θρέμμα και πολιτική έκφραση της κρίσης του σύγχρονου καπιταλισμού που γεννά τη φτώχεια, τον πόλεμο, την ανελευθερία. Ας μην ξεχνάμε εξάλλου ότι το ίδιο το σύστημα βλέπει την ακροδεξιά ως υποδοχέα της λαϊκής δυσaréσκειας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Τραμπ κυριάρχησε σε ένα περιβάλλον πλήρους απουσίας εργατικής πολιτικής, καθώς συγκρότησε ένα ρατσιστικό, μισογυνικό, εθνικιστικό και συχνά φασίζοντα λόγο, προβάλλοντάς τον ως ένα συνολικό πλαίσιο για να βγούμε από τη σημερινή «σήψη».

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** θα πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη ενός **μαζικού, αντιφασιστικού κινήματος με καρδιά του την εργατική τάξη**, που θα συγκρούεται με τον ρατσισμό, τα δολοφονικά κλειστά σύνορα, το δόγμα «**Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια**», για να φράξει το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Παράλληλα παλεύει ενάντια στις **κοινωνικές αιτίες** που ενισχύουν την ακροδεξιά. Για να πάρει **αντικαπιταλιστική κατεύθυνση** η δυσaréσκεια, να ενισχυθεί **η στρατηγική της ανατροπής**, να προβληθεί η **συνολική αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική εναλλακτική** στη βαρβαρότητα, ώστε το πολιτικό κενό να μην καλυφτεί από τα ρεύματα του κοινωνικού κανιβαλισμού.

Η αναζήτηση νέων «κεντροαριστερών» εναλλακτικών από τα συντρίμια του ΣΥΡΙΖΑ μόνο προς τα πίσω μπορούν να μας πάνε

Μέτωπο δημοκρατικών δυνάμεων, Προοδευτική Συνεργασία, Νέο Λαϊκό Μέτωπο, γιατί δεν συμφωνείτε με αυτές τις πολιτικές;

Η προοπτική να έρθει η ακροδεξιά στην εξουσία είναι προφανώς εξαιρετικά ανησυχητική. Όμως όλα τα παραπάνω που εμφανίζονται ως απάντηση, στην πραγματικότητα δεν είναι, ούτε μας καθησυχάζουν. Ούτε ο Μακρόν στη Γαλλία, ούτε ο Σολτς στη Γερμανία μπορούν να εμφανίζονται σαν «**μικρότερο κακό**» από το κόμμα της Λεπέν ή το AFD, αντίθετα με τις πολιτικές τους άνοιξαν το δρόμο στην ακροδεξιά. Αντίστοιχα στην Ελλάδα το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΕΑΡ, έχουν κυβερνήσει πάνω στην πλάτη των αντιδεξιών και αντιφασιστικών αισθημάτων του λαού και με την πολιτική τους γιγάντωσαν το τέρας της ακροδεξιάς. Ούτε βέβαια οι Δημοκρατικοί, τα γεράκια του πολέμου και οι εκπρόσωποι του κατεστημένου της αστικής τάξης των ΗΠΑ, μπόρεσαν να αναδειχτούν σε «**μικρότερο κακό**» και σε «**αντι-ακροδεξιό μέτωπο**».

Από την άλλη τα «λαϊκά μέτωπα» με πολιτικούς εκφραστές των συμφερόντων του κεφαλαίου, όπως το **Νέο Λαϊκό Μέτωπο στη Γαλλία**, ή λογικές συμφωνιών **Β' γύρου εκλογών με τον Μακρόν**, δεν ανακόπτουν τον δρόμο στην ακροδεξιά, αλλά την ενισχύουν. Το παράδειγμα αυτό υπογραμμίζει και την ανάγκη της **πλήρους ανεξαρτησίας της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς από**

την αστική πολιτική και τους φορείς της.

Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ έχει λάβει πλήρως εκφυλιστικό χαρακτήρα. Δεν πλήττεται και η Αριστερά μέσω αυτού;

Πράγματι, το τσίρκο της Κουμουνδούρου έχει χάσει κάθε ψήγμα αξιοπιστίας, έχει κατακυλήσει και δημοσκοπικά και είναι σχεδόν αδύνατο να αντιστραφεί αυτή η πορεία. Δυστυχώς, όλα τα προηγούμενα χρόνια η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, ως υπόδειγμα κυρίαρχης Αριστεράς στη συνείδηση του κόσμου, αμαύρωσε την εναλλακτική δυνατότητα της Αριστεράς συνολικά. Και αυτό είναι ένα συμπέρασμα με μεγάλη σημασία για το από δω και πέρα. Την ώρα που το δυναμικό της κοινωνικής αντιπολίτευσης σκάει μύτη, η αναζήτηση νέων «κεντροαριστερών» εναλλακτικών από τα συντρίμια του ΣΥΡΙΖΑ, μόνο προς τα πίσω μπορούν να μας πάνε. Εξάλλου, τόσο η ΝΕΑΡ που παριστάνει τον «καλό παλιό ΣΥΡΙΖΑ» όσο και το ΜΕΡΑ25 της λελογισμένης ανυπακοής ξεκινούν από την ίδια αφετηρία της **μισής ρήξης**.

Τι λέτε στον κόσμο που πίστεψε κάποτε στον ΣΥΡΙΖΑ;

Υπάρχει πολύς κόσμος που πίστεψε στον ΣΥΡΙΖΑ και έχει σοκαριστεί από τα εκφυλιστικά φαινόμενα. Ο κόσμος αυτός πρέπει να εμπνευστεί και να κινητοποιηθεί ξανά, δεν θέλουμε να απομακρυνθεί συνολικά από την πολιτική. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέλει να συζητήσει μαζί του για το με ποιο κίνημα και ποια Αριστερά μπορούμε να αντισταθούμε και να ανοίξουμε δρόμους για ευρύτερα ρήγματα στην αστική πολιτική. Θέλουμε να δώσουμε με αυτό τον κόσμο κοινές μάχες και αγώνες. Αλλά ταυτόχρονα τον καλούμε να κάνει την υπέρβαση, ενισχύοντας την κατεύθυνση ανασυγκρότησης του κοινωνικού και πολιτικού ρεύματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Ανάγκη πλήρους ανεξαρτησίας της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς από την αστική πολιτική και τους φορείς της

Παρόλα αυτά και ο χώρος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και η ίδια η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αν και ο κόσμος της πρωτοστατεί στους αγώνες και τις πολιτικές μάχες, έχει προβλήματα. Πώς βλέπετε την επόμενη μέρα;

Αναγνωρίζουμε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η αντικαπιταλιστική Αριστερά χρειάζονται τομές και υπερβάσεις. Να ανασυγκροτήσουν την παρέμβασή τους στην κατεύθυνση ενός ισχυρού μετωπικού αντικαπιταλιστικού πόλου, που θα είναι ανοικτός στις σύγχρονες ανατρεπτικές τάσεις.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνει πολιτική πρόταση για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς προς κάθε αγωνιστή, ρεύμα και δύναμη που θέλει να παλέψει ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική με στόχο της ανατροπή της. Σε αυτή την κατεύθυνση θα αναλάβει πρωτοβουλίες, με πλατιά εξόρμηση στους εργαζόμενους και τη νεολαία, καθώς και το άνοιγμα διαλόγου με όλο το αγωνιστικό δυναμικό και τις δυνάμεις που κινούνται σε λογική αντικαπιταλιστικού μετώπου.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν (9.11.24)

Πηγή: [ΠΡΙΝ](#)

Πάρτε τώρα πίσω την απόλυση του συνάδελφου - αγωνιστή Δημήτρη Αντωνίου
Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών

Δελτίο Τύπου και ενημέρωση

Αθήνα 13/11/2024

Καμία συνδικαλιστική δίωξη, κάτω τα χέρια από τα σωματεία

Συνέντευξη Τύπου 1/11 στις 18.00, στο Δ.Σ.Α. για την συνδικαλιστική και εκδικητική απόλυση του Δημήτρη Αντωνίου, 19 χρόνια συμβασιούχου στο ΕΚΠΑ και μέλους του Κεντρικού Συμβουλίου Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΟΔΠΤΕ)

Πέμπτη 14/11- 11.30 π.μ.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (Σχολή Ευελπίδων, Κτίριο 5), όπου θα συζητηθεί η Αίτηση Ασφαλιστικών Μέτρων του συναδέλφου Δημήτρη Αντωνίου για την άδικη, καταχρηστική και εκδικητική απόλυσή του από τη διοίκηση του ΕΚΠΑ.

Στη συνέντευξη τύπου μίλησαν:

Δημήτρης Αντωνίου, Γενικός Γραμματέας Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ, μέλος Κεντρικού Συμβουλίου Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης,.

Νίκος Διακογεωργίου, Οργανωτικός Γραμματέας Κεντρικού Συμβουλίου Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΟΔΠΤΕ).

Νίκος Μήνας, Πρόεδρος Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ.

Χρύσα Χότζογλου, διωκόμενη εκπαιδευτικός, μέλος ΕΛΜΕ Πειραιά.

Γιώργος Πισίνας, διωκόμενος, μέλος Δ.Σ. Σωματείου Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση (ΣΕΡΕΤΕ).

Λουκάς Πετροκόκκινος, μέλος Δ.Σ. Συλλόγου Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού ΕΚΠΑ (ΕΤΕΠ ΕΚΠΑ).

Ανδρέας Μορρές, μέλος Δ.Σ. Πανελληνίου Συλλόγου Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού.

Γιάνα Γιαννουλοπούλου, Καθηγήτρια Τμήματος Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας ΕΚΠΑ, Γραμματέας Συλλόγου Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού Φιλοσοφικής Σχολής ΕΚΠΑ.

Αριστοτέλης Τύμπας, Καθηγητής Τμήματος Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης ΕΚΠΑ, μέλος Συλλόγου Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού Σχολής Θετικών Επιστημών ΕΚΠΑ.

Νίκος Θεοχαράκης, Ομότιμος Καθηγητής Τμήματος Οικονομικών Επιστημών Σχολής Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών ΕΚΠΑ, συντονιστής Κ.Ε. ΜΕΡΑ25.

Ελένη Λουτράρη, Αντιπρόεδρος Εκτελεστικής Γραμματείας Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού.

Γιάννης Μαρίνης, μέλος Εκτελεστικής Επιτροπής ΑΔΕΔΥ.

Κώστας Τουλαγρίδης, Γενικός Γραμματέας Σωματείου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Κ. Σωτηρίου», μέλος ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Σπύρος Παπακωνσταντίνου, μέλος Ταξικής Πορείας.

Γιώργος Τσερεγκούνης, Αντιπρόεδρος Πανελληνίου Σωματείου εργαζόμενων στη VODAFONE, μέλος σχήματος «Αντεπίθεση Εργαζομένων».

Σε όλες τις ομιλίες και τις παρεμβάσεις αναδείχτηκε το γεγονός πως **ο Δημήτρης Αντωνίου απολύεται εκδικητικά για τη συνδικαλιστική του δράση** και η δίωξη του είναι αδιαμφισβήτητη **φρονηματική**. Απολύεται γιατί τόλμησε να εκφράσει δημόσια, ως συνδικαλιστικός εκπρόσωπος, την αντίθεση της πανεπιστημιακής κοινότητας στο νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια κατά τη διάρκεια μιας συλλογικής διαμαρτυρίας.

Οι ομιλήτριες και ομιλητές εξέφρασαν την αμέριστη αλληλεγγύη και συμπαράσταση στον απολυμένο συνάδελφο αλλά και σε όλους-ες που υφίστανται παρόμοιες διώξεις. Μετέφεραν επίσης την διαρκώς κλιμακούμενη καταστολή και τρομοκρατία από πλευράς της κυβέρνησης και των πρόθυμων συμμάχων της σε όλους τους δημόσιους αλλά και ιδιωτικούς φορείς στους οποίους εργάζονται και δραστηριοποιούνται πολιτικά και συνδικαλιστικά.

Ιδιαίτερα στον χώρο της εκπαίδευσης υπάρχει μια βιομηχανία διώξεων που στόχο έχει την πειθάρχηση και τη σιωπή τόσο των λειτουργών και εργαζόμενων σε αυτή, όσο και των μαθητ(ρι)ών/φοιτητ(ρι)ών με απώτερο στόχο μια κοινωνία που να μη διεκδικεί και να συνεργάζεται στην κατεύθυνση των συμφερόντων κυβέρνησης, κράτους και κεφαλαίου. Η απόλυση του Δημήτρη Αντωνίου και οι διώξεις/απολύσεις παντού είναι σαφέστατο μήνυμα από την κυβέρνηση και το κράτος.

Στις ομιλίες τέθηκαν ευρύτερα θέματα ελευθεριών, δικαιωμάτων, εργασιακής επισφάλειας, ακρίβειας, πρόσφατων πολεμικών συρράξεων στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή. Έγινε αναφορά στην βάνουση και ακραία καταστολή της αστυνομίας απέναντι σε όποιον κλάδο αγωνίζεται (εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, εποχικοί πυροσβέστες, εκπαιδευτικοί, μαθητ(ρι)ές/φοιτητ(ρι)ές, ιδιωτικοί υπάλληλοι). Υπήρξε επίσης και ενημέρωση για το πώς η αλληπάλληλη ψήφιση νόμων συμπληρώνει ένα παζλ διοικητικών ενεργειών και

διαδικασιών που αφαιρούν οξυγόνο δημοκρατίας στην εκπαίδευση, στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και σε όλη την κοινωνία.

Τέλος, τονίστηκε ακόμα μια φορά πως η απόλυση του Δημήτρη Αντωνίου και οι διώξεις που τρέχουν σε όλο το φάσμα της εργασίας είναι υπόθεση όχι -των ατόμων που αφορούν, αλλά ολόκληρου του συνδικαλιστικού, εργατικού, κοινωνικού και νεολαιίστικου κινήματος και πως οι αγώνες ενάντια στις εκδικητικές απολύσεις και τις συνδικαλιστικές διώξεις θα κλιμακωθούν.

Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού ΕΚΠΑ

Βίντεο από τη συνέντευξη τύπου:

Αναλυτικά οι παρεμβάσεις των ομιλητών

Ο **Δημήτρης Αντωνίου** δήλωσε πως η απόλυσή του είναι εκδικητική, συνδικαλιστική και φρονηματική. Στάθηκε στο γεγονός ότι το ΕΚΠΑ τον κατηγορεί για δυσφήμιση του Ιδρύματος, ενώ στην πραγματικότητα τα σωματεία και οι αγωνιζόμενοι γενικότερα υπερασπίζονται το δημόσιο πανεπιστήμιο, λέγοντας την αλήθεια για την κατάσταση σε αυτό, διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας και φοίτησης, γι' αυτό και διώκονται. Ανέφερε πως υπάρχει υποστελέχωση, εντατικοποίηση, ενώ οι συμβασιούχοι αυξάνονται σε όλο το δημόσιο, τονίζοντας ότι οι ελαστικές μορφές εργασίας ευνοούν την καταστολή και την πειθάρχηση. Αναφέρθηκε στο πόρισμα της επιθεώρησης εργασίας -το οποίο αναδεικνύει τη μόνιμη σχέση εργασίας του με το Πανεπιστήμιο και συστήνει την εργασιακή του αποκατάσταση για λόγους συμφέροντος του ΕΚΠΑ, ενώ παράλληλα επισήμανε την άρνηση της διοίκησης να το εφαρμόσει, παρόλο που έχει παραδεχθεί δημόσια πως υπήρχε σύμβαση για τη συνέχιση της εργασίας του που δεν εκτελέστηκε. Τέλος, στάθηκε ιδιαίτερα στο γεγονός ότι όλες οι διώξεις που τον τελευταίο καιρό έχει ασκήσει το κράτος απέναντι στο αγωνιζόμενο κομμάτι του φοιτητικού, εκπαιδευτικού και ευρύτερα εργατικού και κοινωνικού κινήματος είναι φρονηματικού χαρακτήρα και έχουν ως στόχο την πειθάρχηση και την τρομοκράτηση και κάλεσε όλους τους φορείς, τα σωματεία, τις ομοσπονδίες και την

ΑΔΕΔΥ να διαμαρτυρηθούν και να αντιδράσουν συνολικά για το ζήτημα.

Ο **Νίκος Διακογεωργίου**, Οργανωτικός Γραμματέας της ΟΔΠΤΕ, ξεκίνησε καταδικάζοντας την απρόκλητη επίθεση ενάντια στους εποχικούς πυροσβέστες και τόνισε πως τη στιγμή που υπάρχουν 4.000 οργανικά κενά και η αντιπυρική περίοδος παίρνει παράταση, 2.500 πετιούνται στο δρόμο. Στάθηκε ιδιαίτερα στο γεγονός ότι η κυβέρνηση εφαρμόζει μια πολιτική αναλώσιμων εργαζόμενων στις πλάτες των συμβασιούχων και συμπλήρωσε πως στα ΑΕΙ εργάζονται περίπου 6.500 συμβασιούχοι χωρίς να έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους μόνιμους και αορίστου χρόνου συναδέλφους τους παρόλο που έχουν τα ίδια καθήκοντα.

Ο **Νίκος Μήνας**, πρόεδρος του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού Παμ/μίου Αθηνών, δήλωσε πως το πόρισμα της Ε.Δ.Ε. που διενήργησε το ίδιο το ΕΚΠΑ δικαίωσε τον απολυμένο Δ. Αντωνίου. αλλά και ΟΛΟΥΣ τους συμμετέχοντες στην κινητοποίηση στο Κέντρο Λειτουργίας Δικτύου, ενώ οι συνεχείς συμβάσεις του επί 19 συνεχή χρόνια αποδεικνύουν πως ο Δ.Α. είναι απαραίτητος και ικανός υπάλληλος άρα η δίωξη είναι καθαρά πολιτική και «δεν έγινε ξαφνικά κακός υπάλληλος». Επέμεινε επίσης στη σύσταση της Επιθεώρησης Εργασίας για εργασιακή αποκατάσταση του Δ. Αντωνίου «επ' ωφελεία και των δύο μερών».

Η **Χρύσα Χότζογλου**, διωκόμενη εκπαιδευτικός, ως μέλος της Ενότητας Αντίστασης Ανατροπής, μετέφερε την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη στον απολυμένο αγωνιστή Δ.Α. Επισήμανε ότι το εργατικό λαϊκό κίνημα πρέπει να απαντήσει στο όργιο διώξεων σε όλους τους εργασιακούς χώρους. Σημείωσε ότι οι διώξεις και οι απολύσεις στην εκπαίδευση αποτελούν κεντρική επιλογή για την κυβέρνηση και το σύστημα λόγω της σχέσης που έχουν οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και οι εργαζόμενοι στα Πανεπιστήμια με τη νεολαία. Μια σχέση που όταν οδηγεί σε κοινή αγωνιστική στάση, όπως στην περίπτωση του Δ. Αντωνίου, γίνεται κόκκινο πανί. Κλείνοντας, απηύθυνε κάλεσμα για συμμετοχή στην Ανοιχτή Συνέλευση Αγώνα ενάντια στις Διώξεις, την Κυριακή 10/11, στην απεργία στις 20/1, για την οποία σημείωσε ότι πρέπει να αποτελέσει, μεταξύ άλλων, βήμα καταγγελίας της συνδικαλιστικής δίωξης - απόλυσης του Δ.Α., και στις 18/12, στη δίκη των 62 αγωνιστών.

Ο **Γιώργος Πισίνας**, διωκόμενος της «Βραδιάς του Ερευνητή» στο ΕΜΠ και μέλος του ΔΣ του ΣΕΡΕΤΕ, δήλωσε ότι το κλίμα διώξεων προκύπτει στο πλαίσιο της στόχευσης που μπαίνει για την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Με βάση τα λεγόμενα και του πρύτανη του ΕΜΠ στη Βραδιά του Ερευνητή «το ίδρυμα δεν είναι των ερευνητών, των εργαζόμενων και των φοιτητών, αλλά δικό τους απευθυνόμενος σε ένα στενό κύκλο 10 ατόμων που διοικεί τα ιδρύματα και τα υπουργεία. Σήμερα, παρόλο που υπάρχει ρεκόρ νέων έργων στα πανεπιστήμια, τα χρήματα δεν επιστρέφουν για να καλύψουν τις πάγιες ανάγκες των ιδρυμάτων, ενώ λειτουργικές και κοινωνικές υποδομές καταρρέουν και η ανασφάλιστη και απλήρωτη εργασία ή υπερεκμετάλλευση για τους ερευνητές παραμένει. Οι διώξεις και τα πειθαρχικά αποτελούν συνεχή συνθήκη και δεν είναι μόνο όσα βγαίνουν στην επιφάνεια. Χαρακτηριστικά, όπως δήλωσε, την ημέρα της συνέντευξης τύπου ανακοινώθηκε η απόλυση συναδέλφου, μέλους του ΣΕΡΕΤΕ, λόγω της δημοσιοποίησης από πλευράς της του επερχόμενου κλεισίματος εργαστηρίου του ΕΚΠΑ που εξυπηρετεί καρκινοπαθείς. Εν τέλει, οι δημόσιες πιέσεις και η κινητοποίηση των καρκινοπαθών και της συναδέλφου πέτυχαν να μη κλείσει η μονάδα, αλλά εκείνη έχασε την δουλειά της! Η υπογραφή κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας είναι ο μόνος δρόμος που υπάρχει για σταθερά στελεχωμένα ιδρύματα με εργαζόμενους με δικαιώματα και έρευνα προς το κοινωνικό συμφέρον και του λαού.

Ο **Λουκάς Πετροκόκκινος**, μέλος του ΔΣ των ΕΤΕΠ ΕΚΠΑ, αναφέρθηκε στις πρυτανικές αρχές που δηλώνουν «αναρμόδιες» για την απόλυση Αντωνίου σε ένα Πανεπιστήμιο όπου ισχύει το «ενός ανδρός αρχή»! Δηλώνουν ότι δεν έχουν πρόβλημα με τον Αντωνίου, αλλά πως οι δημόσιες δηλώσεις του έπληξαν το κύρος και την εικόνα του ιδρύματος. Συνέχισε δηλώνοντας πως δυστυχώς την εικόνα και το κύρος του ιδρύματος πλήττει η επιμονή των Πρυτανικών αρχών σε μία άδικη και εκδικητική διπλή απόλυση, η συνέχιση κάλυψης των πάγιων και διαρκών αναγκών του ιδρύματος με συμβασιούχους (τουλάχιστον 9-10.000 συμβάσεις δηλώνει ο ΕΛΚΕ ετησίως, οι οποίες αφορούν σε ερευνητικές και λειτουργικές ανάγκες

σε συνθήκες «"γαλέρας"», με όλα τα κακά των ιδιωτικού τύπου συμβάσεων και κανένα από τα «καλά» τους - δώρα, επιδόματα κλπ.), η αδιαφορία του Πρύτανη, επί ένα χρόνο να συναντηθεί με τα σωματεία εκπροσώπησης όλων των κλάδων εργαζομένων του ΕΚΠΑ (ΔΕΠ, ΕΕΠ, ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, Διοικητικού Προσωπικού και Συμβασιούχων Ερευνητών), η μήνυση από αντιπρύτανη προς συνδικαλιστικό εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ που είπε δημοσίως την αλήθεια. Δηλώνει πως το Πανεπιστήμιο ανήκει στην κοινωνία και βασικό λόγο για τη λειτουργία και το χαρακτήρα του έχουν οι εργαζόμενοι σε αυτό, που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά και την ψυχή του. Κλείνοντας ανέφερε πως χωρίς εμάς δεν υπάρχει Πανεπιστήμιο!

Ο **Αντρέας Μορρές**, μέλος του ΔΣ της ΠΑΣΕΔΙΠ, τόνισε πως η απόλυση είναι ξεκάθαρα συνδικαλιστική - φρονηματική αλλά έχει και χαρακτήρα παραδειγματισμού. Είναι ενταγμένη σε ένα γενικότερο πλαίσιο διώξεων για συνδικαλιστικούς λόγους. Σημείωσε πως μπαίνουμε στην εποχή που ακόμα και η συμβολική αντίσταση στα κυρίαρχα νεοφιλελεύθερα αφηγήματα θα διώκεται οπότε πρέπει, παράλληλα με την παύση των σε εξέλιξη διώξεων και την επαναπρόσληψη του Δ. Αντωνίου, να διεκδικηθεί και το πλαίσιο εκείνο (μόνιμες σχέσεις εργασίας - βελτίωση συνδικαλιστικής νομοθεσίας) που θα προστατεύει την συνδικαλιστική δράση στο άμεσο μέλλον.

Η Καθηγήτρια **Γιάννα Γιαννουλοπούλου**, Γραμματέας του Συλλόγου μελών ΔΕΠ της Φιλοσοφικής Σχολής, ανέφερε ότι ο συγκεκριμένος Σύλλογος έχει ευαισθητοποιηθεί ιδιαίτερα για το θέμα της απόλυσης του Δ. Αντωνίου διότι είναι θέμα συνδικαλιστικής δίωξης που εμφανίζεται σε τμήμα των συμβασιούχων εργαζομένων που εργάζονται σε επισφαλείς συνθήκες, αλλά προοπτικά αφορά και άλλες κατηγορίες. Τόνισε, επίσης, ότι η δίωξη προέκυψε στη διάρκεια των κινητοποιήσεων εναντίον των ιδιωτικών πανεπιστημίων, οπότε πλήθος Συλλόγων είχαν καταδείξει τη σχέση του πανεπιστημίου - πλατφόρμα και της ιδιωτικοποίησης. Επιπλέον, αναφέρθηκε στο ότι το υπάρχον σύστημα διοίκησης συνεπάγεται αδιαφάνεια ως προς τις αποφάσεις των οργάνων που αφορούν τη ζωή και την εργασία των υπαλλήλων. Τέλος, τόνισε ότι δεν είναι δυνατόν το Υπολογιστικό Κέντρο Βιβλιοθηκών να υπολειτουργεί και να αποφιλώνεται από άξιους υπαλλήλους, όπως ο Δ. Αντωνίου.

Ο Καθηγητής **Αριστοτέλης Τύμπας**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου μελών ΔΕΠ της Σχολής Θετικών Επιστημών, αναρωτήθηκε ποιο είναι το μήνυμα που εκπέμπεται στην κοινωνία όταν ακούει για εργαζόμενο πανεπιστημίου με συμβάσεις ορισμένου χρόνου για 19 χρόνια, και αντί να μονιμοποιείται, απολύεται με μια ευρηματική δίωξη, όταν ποινικοποιείται η συνδικαλιστική δράση σωματείων που ζητάνε καλύτερες συνθήκες εργασίας και καλύτερες αμοιβές, όταν φοιτητές και φοιτήτριες ζητάνε οι εργασίες που πρέπει να κάνουν στα μαθήματα να παραδίδονται το Μάιο για να μπορούν να φύγουν για να εργαστούν σεζόν στον τουρισμό Αναρωτήθηκε για ποιο λόγο να μείνουν στη χώρα άνθρωποι που έχουν τόση εμπειρία και τεχνογνωσία, όπως ο Δ. Αντωνίου, κάτω από αυτές τις συνθήκες. Τόνισε πως ένας θεσμός, όπως το Πανεπιστήμιο, πληρώνει πολύ ακριβά το να μην υπάρχει συνέχεια στους εργαζόμενους και δημιουργούνται τεράστια κενά λόγω των αποχωρήσεων προσωπικού προς αναζήτηση καλύτερων συνθηκών εργασίας. Το ίδιο το Πανεπιστήμιο υποβαθμίζεται σταθερά λόγω αυτής της κατάστασης.

Ο ομότιμος Καθηγητής **Νίκος Θεοχαράκης**, συντονιστής της Κ.Ε. του ΜέΡΑ25, υπογράμμισε το συμπέρασμα της Επιθεώρησης Εργασίας που αναφέρεται στα 19 συνεχή έτη συμβάσεων του Δ. Αντωνίου, τονίζοντας παράλληλα πως στην ουσία διώκεται από το ΕΚΠΑ επειδή «μίλησε στην τηλεόραση». Επιπλέον, άσκησε κριτική στο ρόλο των Μ.Μ.Ε. ως προς τη στοχοποίηση του εργαζόμενου. Τόνισε πως πρόκειται ξεκάθαρα για συνδικαλιστική δίωξη αφού η προσφορά του Δ. Α. στο Πανεπιστήμιο μετά από 19 χρόνια δεν αμφισβητείται από το ίδιο το Ίδρυμα. Αναφέρθηκε στα WIKILEAKS που αποκάλυψαν πως στόχος της γνωστής πρεσβείας ήταν πάντα τα Δημόσια Πανεπιστήμια τα οποία θεωρούσε «προπύργιο της Αριστεράς». Ανέφερε πως ο Δ. Αντωνίου τελικά στήριξε τον αγώνα των φοιτητ(ρι)ών στις τότε κινητοποιήσεις οι οποίοι-ες υπερασπίζονταν το ακροτελεύτιο άρθρο του Συντάγματος, κατά της ίδρυσης των ιδιωτικών Α.Ε.Ι. Ολοκληρώνοντας την τοποθέτηση του, μίλησε για «επιδημία» αυταρχισμού και καταστολής και για εξαθλίωση της καθημερινότητας του πολίτη σε ολόκληρη την κοινωνία και επισήμανε

πως όταν υπάρχει σοβαρή αντίσταση των από τα κάτω, οι κυβερνήσεις πιέζονται και επαναξιολογούν τις κινήσεις τους.

Η **Ελένη Λουτράρη**, αντιπρόεδρος της ΠΟΣΣΕΕΔΙΠ, σχολίασε πως το τελευταίο διάστημα, με την εφαρμογή του νέου αυταρχικού μοντέλου διοίκησης στα ΑΕΙ, οι Πρυτανικές Αρχές σε ΕΚΠΑ, ΕΜΠ, ΑΠΘ αλλά και σε μικρότερα Πανεπιστήμια της περιφέρειας, αντί να εστιάζουν στα πραγματικά προβλήματα δραματικής υποβάθμισης του Δημόσιου Πανεπιστημίου, στήνουν ΕΔΕ και πειθαρχικά, απολύουν, ασκούν μηνύσεις μέσα σε ένα γενικευμένο πλέον σκηνικό αστυνομοκρατίας. Η ΠΟΣΣΕΕΔΙΠ ΑΕΙ, στο πρόσφατο συνέδριό της, έλαβε ομόφωνη απόφαση καταδίκης κάθε τύπου δίωξης της συνδικαλιστικής δράσης. Καταγγέλλει την τιμωρητικού χαρακτήρα απόλυση του συνάδελφου συνδικαλιστή Δ. Αντωνίου από τη διοίκηση του ΕΚΠΑ και στηρίζει τον συλλογικό αγώνα με στόχο την αποκατάσταση και επαναπρόσληψή του σε μόνιμη θέση εργασίας. Τόνισε πως εμείς, οι χιλιάδες που συμμετείχαμε στις πανεκπαιδευτικές πανελλαδικές δράσεις ενάντια στην κατάθεση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά ΑΕΙ δηλώνουμε για άλλη μια φορά μέσα από αυτή τη συνέντευξη τύπου στην ακαδημαϊκή κοινότητα και ολόκληρη την κοινωνία ότι είμαστε όλες και όλοι Αντωνίου. Έκλεισε τη τοποθέτηση της με τη δήλωση πως συνεχίζουμε τον αγώνα στο πλευρό όλων των διωκόμενων συνδικαλιστών-τριών μέχρι την τελική δικαίωση.

Ο **Γιάννης Μαρίνης**, μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της ΑΔΕΔΥ και των Παρεμβάσεων Δημοσίου, εξέφρασε την αλληλεγγύη του, τόσο σε ό,τι αφορά την απόλυση του Δ. Αντωνίου, που είναι πολιτική και συνδικαλιστική, όσο και για τα υπόλοιπα άτομα που διώκονται που είναι πλέον δεκάδες σε όλους τους χώρους εργασίας. Τόνισε πως διώκονται όσες και όσοι αγωνίζονται ενωτικά και από τα κάτω, συνδικαλιστές και μη, για βασικά ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία αυτή την περίοδο. Επισήμανε πως ξανααγυρίζουμε στη δεκαετία του '50 που απολούσαν αν δεν υπέγραφες δήλωση νομιμοφροσύνης. Δήλωσε πως ο αγώνας αυτός είναι κομμάτι του ευρύτερου αγώνα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις στην παιδεία, την υγεία και αλλού, του αντιπολεμικού κινήματος και του αγώνα ενάντια στην εξαθλίωση της κοινωνίας με την ακρίβεια και τους χαμηλούς μισθούς. Ζήτησε να σταματήσουν οι διώξεις, ο αυταρχισμός και η καταστολή και κάλεσε για μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 20 Νοέμβρη.

Ο **Κώστας Τουλαγρίδης**, Γενικός Γραμματέας του Σωματίου Π.Ε. «Κ. Σωτηρίου» και μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μίλησε για πρωτοφανή απόλυση - πρώτη φορά από τη χούντα απόλυση στο δημόσιο, και μάλιστα στο Πανεπιστήμιο, για συνδικαλιστικούς λόγους. Συνέχισε λέγοντας ότι η κυβέρνηση επιδιώκει την επιβολή των ιδιωτικοποιήσεων, της σκληρής λιτότητας, του εργασιακού μεσαίωνα και του πολέμου με την αυστηρή τήρηση του νέου Συμφώνου Σταθερότητας της Ε.Ε. Στο πνεύμα των ν. Χατζηδάκη - Γεωργιάδη, προσπαθεί να επιφέρει χτύπημα σε κάθε αγωνιζόμενο-ή με απολύσεις, διώξεις, προσπαθεί να χτυπήσει το απεργιακό δικαίωμα π.χ. στην εκπαίδευση και την υγεία, αλλά και να επιβάλει την πλήρη υποταγή και των εκπαιδευτικών αλλά και όλων των εργαζόμενων στην ιδεολογία και πολιτική τους. Έφερε σαν παράδειγμα τη δίωξη της δασκάλας Ρίας Παλαιστίδου η οποία αφορά εργασία των μαθητών της για την ειρήνη, με το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη». Κλείνοντας, δήλωσε Αλληλεγγύη και αγώνας μέχρι τη δικαίωση του Δημήτρη Αντωνίου.

Ο **Σπύρος Παπακωνσταντίνου**, μέλος της Ταξικής Πορείας, τόνισε πως, ακριβώς όπως γίνεται στον ιδιωτικό τομέα εδώ και χρόνια, έτσι και στο Δημόσιο επιχειρείται να επικρατήσει ένα κλίμα τρομοκράτησης των εργαζομένων. Η μη ανανέωση της σύμβασης εργασίας του Δημήτρη Αντωνίου (ουσιαστικά απόλυση) γι' αυτό ακριβώς συνέβη. Και μάλιστα στο πανεπιστήμιο που καμώνεται ότι αποτελεί ένα χώρο «δημοκρατίας και άνθισης των ιδεών». Με την κίνησή τους όμως αυτή, πανεπιστημιακές αρχές, κυβέρνηση και σύστημα επιβεβαιώνουν το αντίθετο. Η συνδικαλιστική - πολιτική αυτή δίωξη εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο διώξεων και φασιστικοποίησης, ιδιαίτερα στο κομμάτι της εκπαίδευσης (όπως στην ΕΛΜΕ Πειραιά, το Δημοτικό Σχολείο στο Ταύρο και αλλού) ακριβώς γιατί φοβούνται τη νέα γενιά. Η εκπαίδευση - ως στοιχείο του εποικοδομήματος - ακολουθεί την καπιταλιστική - ιμπεριαλιστική βάση και όποια αντίληψη και προσπάθεια αυτονόμησής της είναι λαθεμένη. Η Ταξική

Πορεία στηρίζει το δίκαιο αγώνα του Δ.Α. για να ξαναπάρει πίσω τη δουλειά του! Για να πέσει στο κενό η τρομοκρατία, για ελεύθερο ανεξάρτητο από το κράτος συνδικαλισμό!

Τέλος, ο **Γιώργος Τσερεγκούνης**, Αντιπρόεδρος του Πανελλαδικού Σωματείου στη VODAFONE, μίλησε για το περιβάλλον που συμβαίνουν όλα αυτά, ένα περιβάλλον ακρίβειας, πολέμων και διώξεων. Ανέφερε πως υπάρχουν πολλές απολύσεις στο χώρο των τηλεπικοινωνιών και δήλωσε τη στήριξή του στο στον Δ.Α., προτείνοντας να δημιουργηθεί ένα δίκτυο υπεράσπισης όσων διώκονται και απολύονται στον Ιδιωτικό και Δημόσιο τομέα.

Αναρχοσυνδικαλιστική **Πρωτοβουλία Ροσινάντε**

Η απόφαση της κυβέρνησης να μειώσει περαιτέρω τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές κατά μισή ποσοστιαία μονάδα αποτελεί πρόκληση, ενώ η αυθαίρετη σύνδεσή της με την υποτιθέμενη αύξηση του μισθού μας είναι μια μεγάλη παπάτζα.

Από τη μείωση επωφελούνται μόνο οι εργοδότες οι οποίοι θα βάλουν στην τσέπη χρήματα που δεν τους ανήκουν και θα έπρεπε να αποδίδουν στα ταμεία μας. Πρόκειται δηλαδή για ξεκάθαρη κλοπή!

Μάλιστα το θέτουν ως προαπαιτούμενο για να συζητήσουν την οποιαδήποτε μικροαύξηση στους μισθούς μέσω των διαπραγματεύσεων.

Η αντίστοιχη μείωση στις δικές μας εισφορές (επίσης κατά μισή ποσοστιαία μονάδα) δεν έχει σχέση με καμία απολύτως αυτόματη πραγματική μισθολογική αύξηση, όπως προσπαθούν ανεπιτυχώς να μας πείσουν. Ο μεικτός μισθός μένει καθηλωμένος στα ίδια μειωμένα επίπεδα. Απλά θα αποδίδονται στο χέρι περίπου 4 € το μήνα, αντί να πηγαινούν κι αυτά στα ταμεία αφού δεν θα αναπληρωθούν από τη συμμετοχή αφεντικών και κράτους! Η μείωση των εισφορών εκτός από το νέο έλλειμμα που θα δημιουργήσει στα ταμεία μας, θα επηρεάσει τις συντάξεις, τις παροχές υγείας, τα επιδόματα.

Στην τελευταία συνέλευση του ΣΕΒ ο πρωθυπουργός έκανε ξεκάθαρο πως θα σεβαστεί το συγκεκριμένο πάγιο αίτημα των εργοδοτών, όπως και τις απαιτήσεις για συνολικότερη μείωση του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους.

Και αυτό εντάχθηκε ασφαλώς σε μια ατζέντα μεταρρυθμίσεων για χάρη της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της κερδοφορίας του κεφαλαίου, την οποία περιέγραψε αναλυτικά όχι ο Μητσοτάκης, αλλά ο πρόεδρος του ΣΕΒ και περιελάμβανε μέτρα για τη μείωση της φορολόγησης (φορολογικές επιβραβεύσεις λέγονται τώρα), νέους πόρους χρηματοδότησης πέραν του ταμείου ανάκαμψης και των προγραμμάτων ΕΣΠΑ και φυσικά τη διασφάλιση ενός πιο ευέλικτου πλαισίου εργασιακών σχέσεων.

Η εργοδοσία και το κράτος ήταν αυτοί που διέλυσαν τα ασφαλιστικά ταμεία, αφού τα χρησιμοποίησαν για τη χρηματοδότηση των επιχειρήσεων και των έργων τους και φυσικά τα λεηλάτησαν μέσω της ανασφάλιστης εργασίας ή της απληρωσιάς. Τώρα οδηγούν σε πλήρη αφανισμό τη δημόσια ασφάλιση ανοίγοντας το δρόμο στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες και την ιδιωτική υγεία.

Δεν γίνεται να τους αφήσουμε!

Το εργατικό κίνημα πρέπει να σταματήσει άμεσα οποιαδήποτε κουβέντα και προσπάθεια νέας αντιασφαλιστικής επίθεσης και ουσιαστικής μείωσης του εισοδήματός μας. Αρκετά βάλουμε πλάτη, τώρα να πληρώσουν τα αφεντικά.

- Κατάργηση της εργατικής εισφοράς.
- Αύξηση του κόστους ασφάλισης για κράτος κι εργοδότες.
- Αυξήσεις στους μισθούς, μείωση του χρόνου εργασίας.
- Να μην περάσει το νέο φορολογικό νομοσχέδιο.

ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ Η «ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ» ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Στις 10 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές των εκλεγμένων αντιπροσώπων από τα πρωτοβάθμια σωματεία του ιδιωτικού τομέα της περιοχής για τη νέα διοίκηση στο Εργατικό Κέντρο Πρέβεζας .

Η «ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΡΕΒΕΖΑΣ» εξασφάλισε για πολλοστή φορά την εκπροσώπησή της στο εννιαμελές Διοικητικό Συμβούλιο με 2 έδρες (από 1) με 12 ψήφους .

Η ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ) έλαβε 40 ψήφους , 5 έδρες (από 6) και η ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) έλαβε 18 ψήφους, 2 έδρες (από 2) .

Δυστυχώς, οι δυνάμεις του συνδικαλισμού της συνδιαλλαγής και της υποταγής στην κυβερνητική πολιτική διατηρούν (αν και αποδυναμωμένες κατά 1 έδρα) την αυτοδυναμία τους στο Διοικητικό Συμβούλιο του Εργατικού Κέντρου.

Με τη ΣΥΝΔΙΑΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ) στο τιμόνι του Εργατικού Κέντρου θα συνεχιστεί η βαθιά κρίση και η ανυποληψία του συνδικαλιστικού κινήματος στην περιοχή.

Απέναντι στον εκφυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, η ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΡΕΒΕΖΑΣ προτάσσει ως επείγουσα προτεραιότητα την **ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και των συνδικάτων σε περιεχόμενο, στόχους, μορφές οργάνωσης και αγώνα.**

- Με συνδικάτα- μορφές συλλογικής οργάνωσης, με ανεξαρτησία και πολιτική-οικονομική αυτοτέλεια από το κεφάλαιο και τους πολιτικούς του εκπροσώπους. Με οργάνωση των εργαζόμενων στη συνδικαλιστική έρρημο του ιδιωτικού τομέα, τους νέους και τις νέες των σύγχρονων σκλαβοπάζαρων, τις γυναίκες, τους άνεργους και τους μετανάστες,

• **Με αποφασιστικό και ανυποχώρητο αγώνα και όχι με άσφαιρα πυρά. Με συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων**, ξεπερνώντας τα εμπόδια που βάζει ο υποταγμένος συνδικαλισμός. Για ταξικές αναμετρήσεις με σχέδιο, συντονισμό και διάρκεια. **Με αναβαθμισμένους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς στόχους**, που αποτελούν προϋπόθεση για να δικαιωθούν οριστικά οι διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Η «ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ εργαζομένων Πρέβεζας» όπως τόνισε και στην εκλογική της **διακήρυξη** καλεί όλους τους εργαζόμενους, τους ανέργους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα σε ένα αγωνιστικό ενωτικό κέντρο για τον ανένδοτο αγώνα απελευθέρωσης των εργαζομένων και του λαού από τα δεσμά της εκμετάλλευσης. Με σχέδιο και υπομονή. Με διακηρυκτικό πλαίσιο αναγκών και διεκδικήσεων του σύγχρονου εργαζόμενου που θα σπάει τη «ζητιανιά» και τη διαπραγμάτευση της εξαθλίωσης. Που θα διεκδικεί τον πλούτο που παράγουμε, θα οργανώνει τη δημοκρατία της «ταξικής πάλης» απέναντι στο σύγχρονο αντεργατικό δίκαιο. Εμπιστευόμενοι τους εαυτούς μας ως δημιουργούς της ιστορίας, να αντιλαμβανόμαστε τα πιο ριζοσπαστικά της σκιρτήματα, να την «ακούμε περισσότερο», να νιώθουμε τμήμα της. Να μην αντιμετωπίζουμε τους εαυτούς μας ως εκλογικό πελάτη ή αντικείμενο για να «βγάξει συμπεράσματα».

Το μέτωπο και το αγωνιστικό κέντρο είναι κοινό. Υποφέρουμε και στη δουλειά και στη γειτονιά. Εξάλλου σήμερα όλα είναι «δουλειά», όλος ο χρόνος πηγαίνει στο κεφάλαιο και δε μας αξίζει αυτό το μέλλον. Αυτή η πορεία μπορεί και πρέπει να ανατραπεί. Σε αυτή τη κατεύθυνση θα δώσουμε τη μάχη το επόμενο διάστημα.

Ισχυροποιούμε τη παρουσία μας σε όλα τα συνδικάτα
Συμβάλλουμε στη δημιουργία ανεξάρτητων ταξικών κινήσεων εργαζομένων και νέων σωματείων
Συμβάλλουμε στη κοινή δράση των μαχόμενων δυνάμεων
Ενισχύουμε τη «συνέλευση συντονισμού εργαζομένων-ανέργων Πρέβεζας»

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
εργαζομένων Πρέβεζας

Τοποθέτηση Σταύρου Τζιορτζιώτη δημ. συμβούλου από Αριστερή Παρέμβαση Βύρωνα, Ριζοσπαστική Ενωτική Κίνηση Βύρωνα-Ανένταχτες-ους, στις 9/11 στο

συνέδριο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος, που έγινε στη Ρόδο 6-9/11/2024

Ένα ακόμα συνέδριο της ΚΕΔΕ γίνεται μακριά από τον κόσμο και τα προβλήματά του. Διεξάγεται σε μια περίοδο που τα σύννεφα του πολέμου φτάνουν όλο και πιο κοντά. Μερικές εκατοντάδες μίλια από το νησί της Ρόδου, στην Παλαιστίνη, συντελείται μια από τις μεγαλύτερες γενοκτονίες, η σφαγή του Παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ που εισβάλλει και στο Λίβανο, σφυροκοπά τη Συρία και το Ιράν.

Η χώρα μας με τη συμμετοχή της στο ΝΑΤΟ έχει ενεργό ρόλο στον πόλεμο της Ουκρανίας και στον πόλεμο του Ισραήλ με κίνδυνο απρόβλεπτων συνεπειών, στέλνοντας πολεμικό υλικό και παρέχοντας στρατιωτικές βάσεις, λιμάνια και αεροδρόμια.

Παράλληλα η φτωχοποίηση του λαού παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις. Η ακρίβεια στα ύψη. Ακόμα και τα τρόφιμα, η ενέργεια, η στέγαση γίνονται είδη πολυτελείας για χιλιάδες συμπολίτες μας, με τους μισθούς και τις συντάξεις να εξανεμίζονται στο πρώτο 15νήμερο του μήνα. Ενώ, οι πλειστηριασμοί κατοικιών λαϊκών οικογενειών έχουν πάρει διαστάσεις πανδημίας.

Από την άλλη οι ιδιωτικοποιήσεις, η λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος και των δημόσιων χώρων στο όνομα της ανάπτυξης και των επενδύσεων, η έλλειψη υποδομών και μέτρων πρόληψης και προστασίας έχουν οδηγήσει σε μεγάλα εγκλήματα και ανυπολόγιστες καταστροφές όπως έγινε με τα Τέμπη, με τις φονικές πλημμύρες, τις καταστροφικές πυρκαγιές, τη μόλυνση του Παγασητικού, κ.α..

Όμως, οι δήμοι εξακολουθούν και εφαρμόζουν τις μνημονιακές αντιλαϊκές πολιτικές που συμφώνησαν οι κυβερνήσεις με την ΕΕ και το ΔΝΤ.

Αποδέχονται το καθεστώς επιτροπείας, τις περικοπές των χρηματοδοτήσεων των ΣΑΤΑ και ΚΑΠ, την υλοποίηση μόνο χρηματοδοτούμενων επιλεγμένων από διάφορα προγράμματα τύπου ΕΣΠΑ έργων και υπηρεσιών.

Συναινούν στη συρρίκνωση των κοινωνικών υπηρεσιών, τη μείωση του προσωπικού. Συμβάλλουν στην επέκταση και μονιμοποίηση της φτηνής και κάθε μορφής ελαστικής εργασίας. Επιλέγουν ΣΔΙΤ.

Εμπορευματοποιούν τους δημόσιους χώρους.

Παρέχουν υπηρεσίες με αντίτιμο και ομνύουν στην ανταποδοτική λειτουργία. Φορτώνουν δημοτικά τέλη που πλέον και αυτά είναι δυσβάστακτα για τους κατοίκους και όπως ακούγεται αυτές τις μέρες εδώ συζητάνε να τα αυξήσουν και άλλο.

Τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια καθορίζουν την οικονομική τους δράση και έχουν ανοίξει το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση σειράς υπηρεσιών, αλλά και χώρων και λειτουργιών, παρότι θεωρητικά θα έπρεπε να τα προστατεύουν για το δημόσιο συμφέρον.

Και όλα αυτά ενώ είναι σε εξέλιξη μεγάλο φαγοπότη των βαρώνων των σκουπιδιών με τη διαχείριση των απορριμμάτων και με το τέλος ταφής θα φέρει ακόμα μεγαλύτερα βάρη στους κατοίκους και μεγαλύτερη καταστροφή του περιβάλλοντος.

Ο δήμος-επιχείρηση, που λειτουργεί για την αναδιανομή και συγκέντρωση του πλούτου σε όλο και λιγότερους, είναι το μοντέλο που έχει επιβληθεί.

Το ακούσαμε χθες δια του στόματος του κ. Σκυλακάκη για το τι πρέπει να κάνουν οι Δήμοι για την ενέργεια και για το νερό και δεν περιμένουμε κ. πρόεδρε να μας δείξουν ένα χαρτί, όπως λέει ο λαός

«όταν το λύκο τον βλέπεις, μην ψάχνεις το ντορό»

Καμιά αυτοδιοίκηση δεν εκφράζουν πλέον εδώ και χρόνια οι δήμοι. Αποτελούν το μακρύ χέρι του επιτελικού κράτους για την επιβολή σε τοπικό επίπεδο των πολιτικών που εξυπηρετούν τη διαίωνιση του συστήματος και τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας.

Οι αντιδημοκρατικοί νόμοι που καθορίζουν τη λειτουργία των δήμων, όπως ο Καποδίστριας και ο Καλλικράτης του ΠΑΣΟΚ, ο πρόσφατος Κλεισθένης του ΣΥΡΙΖΑ που συμπληρώθηκαν με τους νόμους και τις διατάξεις της Ν.Δ. έχουν συμβάλει στην αντιδραστική συγκεντρωτική-δημαρχοκεντρική λειτουργία τους, μετατρέποντας τα δημοτικά συμβούλια σε διακοσμητικά όργανα.

Ο δε νόμος Βορίδη ήρθε με μια ακόμα καλπονοθεία να αλλοιώσει περισσότερο τη λαϊκή θέληση, να αποκλείσει τις ενοχλητικές φωνές και να ευνοήσει το μάντρωμα των απείθαρχων στις παρατάξεις των μεγάλων κομμάτων.

Αυτά βέβαια όπως ακούσαμε από τον υπουργό κ. Λιβάνιο δεν φτάνουν και πρέπει να συμπληρωθούν με νέο κώδικα, νέο πιο αντιδραστικό εκλογικό σύστημα επέκταση των ανταποδοτικών φόρων όπως στο πράσινο κ.α

Είναι φανερό ότι, με αυτό το ασφυκτικό αντιλαϊκό πλαίσιο και το ρόλο των δήμων ως ιμάντα του κεντρικού κράτους, δεν μπορεί να υπάρξει αριστερή και φιλολαϊκή διαχείριση των δήμων.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε για να έχουμε κατακτήσεις υπέρ των λαϊκών αναγκών πρέπει να υπάρξει σύγκρουση με το σύστημα, κίνημα απειθαρχίας και ανυπακοής ενάντια στην ΕΕ, στους νόμους της κυβέρνησης και την πολιτική της.

Φανταστείτε τι θετικά αποτελέσματα θα υπήρχαν για τους δήμους και τους εργαζόμενους αν και άλλα δημοτικά συμβούλια έκαναν την έστω μισή απειθαρχία που έκανε ο δήμος Αγ. Δημητρίου με τη μη άσκηση έφεσης για τους εργαζόμενους που είχαν δικαιωθεί για παραμονή τους στην εργασίας.

Όμως, χθες ένας ομιλητής είπε ότι οι δήμαρχοι δεν είναι καουμπόηδες να κάνουν ότι θέλουν, γιατί υπάρχουν νόμοι και πρέπει να τους τηρούμε.

Από την άλλη, ακούσαμε εδώ την Πέμπτη από το Γ.Γ. του ΚΚΕ κ. Κουτσούμπα να παροτρύνει τις Δημοτικές αρχές να κάνουν και απειθαρχία. Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Θα σταματήσουν τις εφέσεις οι δήμαρχοι της Λαϊκής Συσπείρωσης ενάντια στην παραμονή των εργαζομένων που δικαιώνονται πρωτόδικα και δεν θα εφαρμόζουν πλέον τους αντιλαϊκούς νόμους; Ο δήμαρχος Καισαριανής κ. Σταμέλος χθες δήλωσε ότι δεν θα προσφεύγουν σε εφέσεις οι δήμαρχοι της Λαϊκής Συσπείρωσης. Μακάρι να υπάρξει αυτή η αλλαγή στάσης. Την καλωσορίζουμε. Κάλιο αργά παρά ποτέ. Και μακάρι να συνδυαστεί και με την ανάκληση παραχωρήσεων δημόσιων χώρων σε ιδιώτες, όπως αποφάσισε πρόσφατα ο δήμος Καισαριανής για τη χρήση γηπέδου.

Και μακάρι να το πράξουν αυτό και οι άλλοι δήμοι που οι δήμαρχοι τους αρκούνται μόνο να διαμαρτύρονται, χωρίς να αντιδρούν.

Εμείς παλεύουμε με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες και θα συνεχίσουμε να αντιπολιτευόμαστε αυτή την αντιλαϊκή-αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης, της Ε.Ε., και των δήμων.

<< Το ζήτημα έχει πια τεθεί: Ή θα εξακολουθούμε να γονατίζουμε
.....
ή θα σηκώσουμε άηθον πύργο ατίθασο απέναντι τους>>
Μιχ. Κατσαρός

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
- ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους Ο.Τ.Α.

Δελτίο Τύπου των Α.ΚΙ.Σ. ΟΤΑ

Με αφορμή τις τελευταίες εξελίξεις οι οποίες αφορούν στο Σωματείο εργαζομένων Ο.Τ.Α. Αργολίδας, και ιδιαίτερα μετά την έκδοση της απαράδεκτης ανακοίνωσης (με αριθμ. πρ. 314/9-11-2024) της Ε.Ε. της Π.Ο.Ε. Ο.Τ.Α. που αλλοιώνει την πραγματικότητα οφείλουμε να τονίσουμε τα εξής:

Αποτελεί διαχρονικό πρόβλημα στο εργατικό κίνημα η ύπαρξη Σωματείων κυριολεκτικά "σφραγίδων" τα οποία δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να διαμορφώνουν συσχετισμούς στα συνδικαλιστικά όργανα αφενός, αφετέρου δε να χρησιμοποιούνται από την εργοδοσία ως μηχανισμός ελέγχου και παρεμπόδισης κάθε αγωνιστικής πρωτοβουλίας στους χώρους εργασίας.

Θεωρούμε ότι ελάχιστο καθήκον κάθε πραγματικά εργατικού Σωματείου-Συλλόγου και ιδιαίτερα της Ομοσπονδίας είναι να ακυρώνει τέτοιου είδους πρακτικές και όχι να τις οργανώνει και να τις καλύπτει.

Οι συνάδελφοι εργαζόμενοι στην Αργολίδα οι οποίοι απαιτούν να λειτουργήσει επιτέλους το Σωματείο τους μετά από τρία χρόνια στα οποία δεν έχει πραγματοποιηθεί ούτε μια Γενική Συνέλευση (παρά το γεγονός της συλλογής εκατοντάδων υπογραφών από τους εργαζόμενους όπως καταγγέλλουν οι ίδιοι), και απαιτούν να λειτουργήσει και να συνεδριάσει το Δ.Σ. του Σωματείου, βρίσκονται στην θέση από την μια να αντιμετωπίζουν πειθαρχικές διώξεις, και από την άλλη την Συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Ως **Α.ΚΙ.Σ. Ο.Τ.Α.** δηλώνουμε ότι μας βρίσκει αντίθετος η ανακοίνωση της Εκτελεστικής Επιτροπής της Π.Ο.Ε. Ο.Τ.Α. για το θέμα αυτό καθώς η Ομοσπονδία εισχωρεί στο εσωτερικό του συλλόγου με τέτοιο τρόπο και παίρνει σαφή θέση με γνώμονα τα μικρο-παραταξιακά της κριτήρια.

Πρόκειται για μία καθαρά αντι-συναδελφική στάση η οποία οδηγεί στον διχασμό και στις αίθουσες των δικαστηρίων τους εργαζόμενους. Καταδικάζουμε τέτοιου είδους πρακτικές που προέρχονται από την πλειοψηφία της Ομοσπονδίας αλλά και από όσες παρατάξεις την υποστηρίζουν ή δια της σιωπής τους την ανέχονται, για την προσπάθεια χειραγώγησης του Σωματείου Ο.Τ.Α. Αργολίδας, δηλώνοντας ταυτόχρονα την αλληλεγγύη μας σε κάθε εργαζόμενο/η που βρίσκεται στο στόχαστρο της εργοδοσίας και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Η φίμωση και η τρομοκρατία των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς δεν θα περάσουν, οι εργαζόμενοι απαντάμε με ενότητα με ταξικούς αγώνες και με ανοιχτά Σωματεία.

Νοέμβριος 2024

Σύσκεψη διοργανώνουν οι οργανώσεις **Υγείας - Πρόνοιας του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** την **Κυριακή 10 Νοέμβρη στις 18:00, στη Λέσχη Αναιρέσεις.**

Στη σχετική πρόσκληση αναφέρουν:

Συνάδελφε, συναδέλφισσα
Συναγωνίστρια, συναγωνιστή

Δεν είναι καλή περίοδος να εργάζεται κάποιος στην υγεία. Τα νοσοκομεία αποσυγκροτούνται και λειτουργούν μόνο με γνώμονα το κέρδος, οι συνθήκες εργασίας είναι άθλιες και ο μισθός δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες.

Αυτά που ζούμε στην υγεία όμως δε συμβαίνουν μόνα τους. Η βαρβαρότητα κυριαρχεί στην κοινωνική ζωή. Πόλεμος, εξαθλίωση των εργαζομένων, εκφασισμός της κοινωνίας, αντιδραστικοποίηση του πολιτικού γίνεσθαι είναι το μόνο που μπορεί το σύστημα να μας προσφέρει. Η κατάσταση είναι έκρυθμη αλλά το κίνημα δε σηκώνει το γάντι. Πώς θα απαντήσουμε;

Οι οργανώσεις του **NAP Υγείας-Πρόνοιας** σε προσκαλούν στις **10/11/2024 στις 6 μμ στη Λέσχη Αναιρέσεις (Φερών 3)** προκειμένου να συζητήσουμε για το πως μπορεί να δομηθεί μια ανατρεπτική απάντηση στο σήμερα με το μόνο τρόπο που μπορεί να δομηθεί, εντός του πλαισίου μιας συνολικής αντικαπιταλιστικής, κομμουνιστικής προοπτικής.

ΤΑΞΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ (ΤΕΣ)

Δεύτερη δύναμη στις εκλογές του Εργατικού Κέντρου Πειραιά!

Ολοκληρώθηκαν χθες 9/11 οι εργασίες του **37ου Συνεδρίου του Εργατικού Κέντρου Πειραιά** με την εκλογή νέου Δ.Σ, αντιπροσώπων για την ΓΣΕΕ και της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Η ΤΕΣ, που βασικός κορμός των δυνάμεών της είναι η ΠΕΝΕΝ, επίσης υποστηρίχθηκε από αντιπροσώπους σωματείων Λιμενεργατών, Ναυτεργατών, Σιδηροδρομικών, Ηλεκτροτεχνικών κ.α.

Δείτε εδώ την διακήρυξη της ΤΕΣ: [**ΤΑΞΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ - ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ 37ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ**](#)

Τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

Ψήφισαν: 178

ΤΕΣ: 28 ψήφοι - 3 έδρες

ΔΑΣ: 101 ψήφοι - 11 έδρες

ΕΠΑΚ: 27 ψήφοι - 3 έδρες

ΕΑΚ: 22 ψήφοι - 2 έδρες

Για την ΓΣΕΕ:

Ψήφισαν: 101 (έδρες 10)

ΤΕΣ: 19 Ψήφοι - 2 αντιπρόσωποι

ΔΑΣ: 66 ψήφοι - 7 αντιπρόσωποι

ΕΑΚ: 16 ψήφοι - 1 αντιπρόσωπος

Η 10η έδρα για την ΓΣΕΕ, λόγω ισοψηφίας (ΔΑΣ - ΕΑΚ), κρίθηκε στην κλήρωση η οποία τελικά πήγε στην ΔΑΣ.

Ελεγκτική Επιτροπή:

ΤΕΣ: 1 έδρα

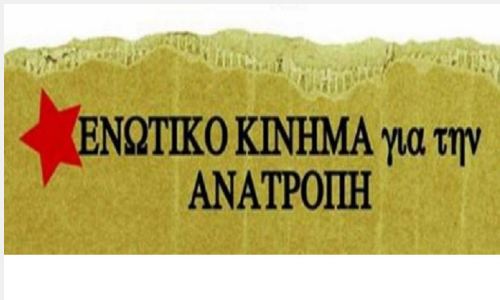
ΔΑΣ: 2 έδρες

Τα αντίστοιχα αποτελέσματα των εκλογών του 2021 ήταν:

ΤΕΣ: 20 ψήφοι – 2 έδρες – ΓΣΕΕ: 2
ΔΑΣ: 82 ψήφοι – 9 έδρες – ΓΣΕΕ: 5
ΕΑΚ: 32 ψήφοι – 4 έδρες – ΓΣΕΕ: 1
ΕΠΑΚ:28 ψήφοι – 3 έδρες
ΔΑΚΕ:10 ψήφοι – 1 έδρα

Πειραιάς 10/11/2024

ΤΑΞΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

Απαράδεκτες, κουτοπόνηρες, ρουσφετολογικές κυβερνητικές μεθοδεύσεις ενάντια στο αυτονόητο δικαίωμα των ειδικευμένων γιατρών του ΕΣΥ να κάνουν εξειδίκευση

Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, 10/11/24

Καταγγέλλουμε τον συνεχιζόμενο αποκλεισμό συναδέλφων του ΕΣΥ από το δικαίωμα στην ιατρική εξειδίκευση. Είναι πλέον προφανές ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και το ΚΕΣΥ θέλουν να ρυθμίζουν οι ίδιοι την κάνουλα παραγωγής εξειδικευμένων γιατρών με κριτήρια που κάθε φορά αλλάζουν και κάθε φορά έχουν έναν κοινό στόχο. **Τους μαχόμενους γιατρούς του ΕΣΥ**, ειδικά τους νέους και **τελικά το ίδιο το ΕΣΥ**.

Συγκεκριμένα:

Α. Στις αρχές του περασμένου Μαΐου εκδόθηκε αιφνιδιαστικά απόφαση υπογεγραμμένη από τον υπουργό Υγείας κ. Γεωργιάδη και τον υφυπουργό Υγείας κ. Θεμιστοκλέους (Α1β/Γ.Π.οικ.25299, ΑΔΑ ΨΞ3Κ465ΦΥΟ-ΝΤΜ, 2/5/24), η οποία όριζε «επιτροπή» αποτελούμενη από συγκεκριμένους πανεπιστημιακούς καθηγητές που 4 φορές τον χρόνο θα «επέλεγαν» ποιοι νέοι γιατροί θα ξεκινούσαν ειδικότητα ΕΚΤΟΣ ΣΕΙΡΑΣ στα (λίγα συνολικά) τμήματα όπου υπάρχει αναμονή. Αναφέρονταν ως «κριτήρια επιλογής» ο βαθμός πτυχίου και η διεξαγωγή ειδικών εξετάσεων. Η ίδια «επιτροπή» με την ίδια διαδικασία και τα με τα ίδια κριτήρια προβλεπόταν να «επιλέγει» και ποιοι ειδικευμένοι γιατροί θα ξεκινούσαν εξειδίκευση. Η υπουργική αυτή απόφαση προέβλεπε άμεση εφαρμογή από τον επόμενο μήνα (τον περασμένο Ιούλιο). Όμως μετά την κινητοποίηση της ΟΕΝΓΕ στα γραφεία του ΚΕΣΥ στις 27/6/24, το μέτρο αυτό έμεινε στα χαρτιά όπως και πολλά παρόμοια στο παρελθόν όπου και πάλι τον ρόλο του “Δούρειου Ίππου” αντιδραστικών ρυθμίσεων ενάντια στους νέους γιατρούς τον έπαιζε το μεγαλοκαθηγητικό κατεστημένο επί διάφορων κυβερνήσεων.

Β. Σε συγκεκριμένο και πιστοποιημένο από το ΚΕΣΥ πανεπιστημιακό κέντρο εξειδίκευσης για τη διαβητολογία, η λίστα αναμονής (για ιδιώτες, γιατρούς του ΕΣΥ), είχε παγώσει αρκετούς μήνες για άγνωστο λόγο, χωρίς να υπάρχει καμιά επίσημη εξήγηση, με αποτέλεσμα η λίστα αναμονής να είναι τεράστια και να είναι αδύνατο πρακτικά να καταφέρει να ξεκινήσει κάποιος συνάδελφος.

Γ. Γίνεται επιλεκτική εφαρμογή του νόμου 2519/97 (συγκεκριμένα της παρ.7 του άρθρου 34) από το ΚΕΣΥ και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας. Η επίμαχη παράγραφος αναφέρει: “Στους γιατρούς του Ε.Σ.Υ., που υπηρετούν με θητεία, ο χρόνος χορηγούμενων κατά τις οικείες διατάξεις εκπαιδευτικών

αδειών, δεν μπορεί να υπερβαίνει αθροιστικά το 1/2 του υπολοιπούμενου χρόνου της θητείας τους.”

Με απλά Μαθηματικά:

εκπαιδευτική άδεια $< (5-x)/2$

όπου εκπαιδευτική άδεια = 2 έτη (τόσο απαιτείται για την ολοκλήρωση οποιασδήποτε εξειδίκευσης)

όπου υπολειπόμενος χρόνος θητείας = $(5 - x)$ γιατί η θητεία του νεοδιοριστού επιμελητή Β' ΕΣΥ είναι η 5ετία οπότε και μονιμοποιείται έπειτα από κρίση

όπου x είναι ο μέγιστος ζητούμενος χρόνος κατά τον οποίο μπορεί να ξεκινήσει την εκπαιδευτική άδεια

Με βάση τα παραπάνω το x πρέπει να είναι μικρότερο ή ίσο του 1 έτους, δηλαδή αν ο νεοδιοριστος γιατρός του ΕΣΥ δεν ξεκινήσει άμεσα, μέσα σε ένα έτος το αργότερο από το διορισμό του, την εξειδίκευση, τότε πρέπει να περιμένει να περάσει μια ολόκληρη πενταετία!!!

Ο νόμος αυτός δεν εφαρμοζόταν στο παρελθόν αλλά επιλεκτικά άρχισε να εφαρμόζεται και να τον επικαλείται το ΚΕΣΥ τα τελευταία χρόνια, απορρίπτοντας αιτήσεις νεοδιορισμένων συναδέλφων για έναρξη εξειδίκευσης, αποκλείοντας μεγάλο αριθμό γιατρών του ΕΣΥ από το δικαίωμα στην επιστημονική εξέλιξη και εξειδίκευση. Δεκάδες συνάδελφοι έχουν εγκλωβιστεί κυριολεκτικά περιμένοντας να περάσει η πενταετία, τη στιγμή που οι λίστες αναμονής διαρκώς αυξάνονται, απομακρύνοντας όλο και περισσότερο τον χρονικό ορίζοντα για έναρξη εξειδίκευσης. Την ίδια στιγμή, έχουν καταγγεληθεί σε εμάς περιστατικά παραβίασης του νόμου αυτού όπου μεγαλοδιευθυντές κλινικών του ΕΣΥ διασφαλίζουν την εξειδίκευση επιμελητών τους γιατί ... έτσι μπορούν. Την ίδια στιγμή, ο νόμος αυτός δεν ακουμπά καν τα μέλη ΔΕΠ που μπορούν να ξεκινήσουν εξειδικεύσεις και εκπαιδευτικές άδειες όποτε αυτοί θελήσουν.

Η επιλεκτική και a la carte εφαρμογή του νόμου 2519/97 δημιουργεί γιατρούς πολλών ταχυτήτων, με βασικούς χαμένους τους νεοδιορισμένους επιμελητές Β' του ΕΣΥ, που έχουν την ατυχία να προέρχονται από νοσοκομεία «Β' κατηγορίας» και δεν είναι ούτε μέλη ΔΕΠ ούτε έχουν τα μέσα για να παρακάμψουν νόμους και διατάξεις. Με λίγα λόγια δικαίωμα στις εκπαιδευτικές άδειες και στην ιατρική εξειδίκευση έχουν μόνο τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία και οι εκλεκτοί Υπουργείου και ΚΕΣΥ. Οι υπόλοιποι ας κάνουν μόνο τη λάντζα... Έτσι ολόκληρα νοσοκομεία του ΕΣΥ που έχουν ανάγκη εξειδικευμένους γιατρούς για στελέχωση τμημάτων, ιατρείων, κλινικών και μονάδων, καταδικάζονται στη συρρίκνωση.

Δ. Στο πρόσφατα κατατεθειμένο στη δημόσια διαβούλευση νομοσχέδιο του Υπ. Υγείας, στο άρθρο 5 και μετά από πιέσεις συναδέλφων, περιλαμβάνεται ρύθμιση που προβλέπει τη δυνατότητα συνέχισης της εξειδίκευσης ως υπεράριθμος για όποιον γιατρό αναγκάστηκε να παραιτηθεί λόγω διορισμού σε μόνιμη θέση, ενώ έκανε την εξειδίκευσή του. Προϋπόθεση όμως είναι ο γιατρός να έχει συμπληρώσει ήδη 12 μήνες εξειδίκευσης. Ζητάμε να επεκταθεί για όλους τους γιατρούς ανεξαρτήτως του διαστήματος που έχουν ξεκινήσει εξειδίκευση πριν τον διορισμό τους σε μόνιμη θέση. Το άρθρο αυτό θεραπεύει μόνο κάποιες πλευρές του προβλήματος, δεν λύνει σε καμιά περίπτωση το συνολικό πρόβλημα και τα διαρκή εμπόδια και περιορισμούς που αφορούν τον αποκλεισμό των νέων γιατρών του ΕΣΥ από την εξειδίκευση σε διάφορα επιστημονικά αντικείμενα.

Απαιτούμε την άμεση κατάργηση της διάταξης αυτής (παρ. 7 του άρθρου 34 2519/97) και την άρση της παράλογης και άδικης μεταχείρισης των συναδέλφων με άμεση νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Υγείας ενσωματωμένη στο νομοσχέδιο που βρίσκεται στη διαβούλευση και νομοτεχνική βελτίωση του άρθρου 5 του νομοσχεδίου

Απαιτούμε να σταματήσουν τα κάθε λογής εμπόδια στην επιστημονική εξέλιξη των νέων γιατρών του ΕΣΥ

Καλούμε την ΟΕΝΓΕ να παρέμβει άμεσα στην πολιτική ηγεσία του Υπ. Υγείας και το ΚΕΣΥ απαιτώντας το αυτονόητο

ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Πέμπτη 14/11 - Στάση Εργασίας και Συγκέντρωση στα Δικαστήρια στις 11.30πμ

Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών

Αθήνα 07/11/2024

ΠΕΜΠΤΗ, 14/11

ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ από 11.00 π.μ. μέχρι λήξη ωραρίου

**11.30 π.μ.: ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(Σχολή Ευελπίδων, Κτίριο 5)**

Όπου θα συζητηθεί η Αίτηση Ασφαλιστικών Μέτρων του συναδέλφου Δημήτρη Αντωνίου για την **άδικη, καταχρηστική και εκδικητική απόλυσή του** από τη διοίκηση του ΕΚΠΑ.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Γ. Γραμματέα του Συλλόγου μας και μέλους του Κ.Σ. της ΟΔΠΤΕ, εργαζόμενου συμβασιούχου επί 19 χρόνια στο ΕΚΠΑ.

Η Επιθεώρηση Εργασίας στο πόρισμά της συστήνει στο ΕΚΠΑ να προχωρήσει στην εργασιακή αποκατάσταση του συναδέλφου μας επισημαίνοντας ότι είναι προς το συμφέρον του Πανεπιστημίου για την εύρυθμη και ομαλή λειτουργία του λόγω της πολύχρονης πείρας του στο αντικείμενό του. Η Επιθεώρηση Εργασίας επιβεβαιώνει την πάγια θέση του Συλλόγου μας ότι οι επί σειρά ετών συνεχείς συμβάσεις σηματοδοτούν την ενιαία και συνεχή σχέση εργασίας των συναδέλφων συμβασιούχων με το ΕΚΠΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑ αρνείται να την εφαρμόσει και εμμένει στην ΑΠΟΛΥΣΗ υλοποιώντας

κυβερνητικές εντολές. Βρίσκεται σε πλήρη εναρμόνιση με μια ευρύτερη πολιτική αυταρχισμού, πειθάρχησης και καταστολής που εφαρμόζει η κυβέρνηση προκειμένου να υλοποιήσει τα αντιλαϊκά της σχέδια. Αυτό αποδεικνύει η στάση της απέναντι σε όσους διεκδικούν τα αυτονόητα, φοιτήτριες/ες, εκπαιδευτικοί, ερευνήτριες/ες, πυροσβέστες και άλλοι εργαζόμενες/οι. Όσο και να προσπαθούν να ξεμπερδεύουν με το οργανωμένο εργατικό λαϊκό κίνημα και τα συνδικάτα, δε θα τα καταφέρουν! Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στην πολιτική που βλέπει εμάς και τις ανάγκες μας ως κόστος.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΛΥΣΗ ΜΕΤΑ ΤΗ ΧΟΥΝΤΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ εργαζόμενου, μέλους διοίκησης πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου για τη συνδικαλιστική του δράση.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑ ΔΙΩΚΕΙ ΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ

**Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΠΟΛΥΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΟΛΕΣ και ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ**

Ο ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ

ΔΕ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΕΠΙΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑΝ

ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Νίκος Μήνας

Ο ΓΕΝ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημήτρης Αντωνίου